

ກໍາວິນຈັນຍຂອງ ນາຍປະຈຸບັນ ເລືມວັນທີ ຕຸລາກາຮ້ອງຮ່ວມມືນ

ທີ ๓๔/ຝະແກສ

ວັນທີ ๓ ມີນາຄມ ແຕະແກສ

ເຮື່ອງ ສາລແຂວງຄຣາຊສົມາສ່າງຄໍາໂຕແຢັງຂອງຈຳເລຍ (ນາງສໍາຮວມ ວາຈາສີທີ) ຂອໃຫ້ສາລຮ້ອງຮ່ວມມືນ ວິນິຈັນຍຕາມຮ້ອງຮ່ວມມືນແໜ່ງຮາຍອານາຈັກໄທ ມາຕຣາ ۲۶۴ ກຣົນີພຣະຮະບໍ່ມູນຟີສູຮາ ພ.ສ. ۲۴۵ ມາຕຣາ ۵ ຂັດຫຼືແຢັງຕ່ອຮ້ອງຮ່ວມມືນແໜ່ງຮາຍອານາຈັກໄທ ມາຕຣາ ۴۶ ມາຕຣາ ۴۰ ມາຕຣາ ۳۶ ມາຕຣາ ۳۸ ມາຕຣາ ۴۷ ແລະ ມາຕຣາ ۴۷ ຢີ້ວິໄມ່

ສາລແຂວງຄຣາຊສົມາ ຂອໃຫ້ສ້າງກົງນສາລຸດີຮ່ວມສ່າງຄໍາຮັ້ອງຂອງຈຳເລຍ ນາງສໍາຮວມ ວາຈາສີທີ ຜູ້ຮ່ວງ ທີ່ເປັນຈຳເລຍໃນຄືອານຸາ ໄມຍເລຂດໍາທີ ۱۶/ຝະແກສ ເພື່ອຂອໃຫ້ສາລຮ້ອງຮ່ວມມືນພິຈາລະນີຈັນຍ ຕາມຮ້ອງຮ່ວມມືນແໜ່ງຮາຍອານາຈັກໄທ ມາຕຣາ ۲۶۴ ກຣົນີພຣະຮະບໍ່ມູນຟີສູຮາ ພ.ສ. ۲۴۵ ມາຕຣາ ۵ ຂັດຫຼືແຢັງຕ່ອຮ້ອງຮ່ວມມືນ ມາຕຣາ ۴۷ ຢີ້ວິໄມ່ ໂດຍມີສາຮະສຳຄັນ ສຽງໄດ້ດັ່ງນີ້

ພັກງານອີກາປະຈາລແຂວງຄຣາຊສົມາ ຍື່ນື່ອງນາງສໍາຮວມ ວາຈາສີທີ ຜູ້ຮ່ວງ ເປັນຈຳເລຍ ກະທຳພິດຮ້ານທຳສູຮາແໜ່ງ ມີສູຮາແໜ່ງໄວ້ໃນກຣອບກຣອງໂດຍຝ່າຝືນກູ້ໝາຍ ຕາມພຣະຮະບໍ່ມູນຟີສູຮາ ພ.ສ. ۲۴۵ ມາຕຣາ ۵ ມາຕຣາ ۳۰ ມາຕຣາ ۳۲ ມາຕຣາ ۴۵ ພຣະຮະບໍ່ມູນຟີສູຮາ (ລັບທີ ۱) ພ.ສ. ۲۴۵ ມາຕຣາ ۵ ມາຕຣາ ۶ ປ່ຽນມາລົກ້າໝາຍອານຸາ ມາຕຣາ ۴۳ ມາຕຣາ ۳۲ ມາຕຣາ ۳۳ ພຣະຮະບໍ່ມູນຟີສູຮາ (ລັບທີ ۶) ພ.ສ. ۲۴۷ ມາຕຣາ ۵

ຜູ້ຮ່ວງໃຫ້ການຮັບສາລກພາດາມີ່ຝ່າຝືນຂອງໂຈທກທຸກໆຂ້ອາຫາ ແຕ່ຜູ້ຮ່ວງເຫັນວ່າ ໂຈທກໄຟ່ສາມາດ ນຳຂໍອກ້າໝາຍຕາມພຣະຮະບໍ່ມູນຟີສູຮາ ແລະ ມີ່ຝ່າຝືນຂອງຄືດັ່ງກ່າວໜັງຕົ້ນນາມີ່ຝ່າຝືນຄືດໄດ້ ເນື່ອຈາກພຣະຮະບໍ່ມູນຟີສູຮາ ພ.ສ. ۲۴۵ ມາຕຣາ ۵ ມາຕຣາ ۲۴ ແລະ ມາຕຣາ ۲۵ ມີ່ຝ່າຝືນຂອງຄືດັ່ງກ່າວໜັງຕົ້ນນາມີ່ຝ່າຝືນຄືດໄດ້ ເນື່ອຈາກພຣະຮະບໍ່ມູນຟີສູຮາ ພ.ສ. ۲۴۵ ມາຕຣາ ۵ ມາຕຣາ ۶ ປ່ຽນມາລົກ້າໝາຍອານຸາ ມາຕຣາ ۴۳ ມາຕຣາ ۳۲ ປ່ຽນມາລົກ້າໝາຍອານຸາ (ລັບທີ ۶) ພ.ສ. ۲۴۷ ມາຕຣາ ۵

ຜູ້ຮ່ວງເປັນຄົນໄທ ມີອາຊີພເປັນເກຍຕຽກຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຄຸ້ມຄອງແລະໄດ້ຮັບການປົກປັບຕິຈາກ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮ້ອງຮ່ວມມືນ ກາຍໃຕ້ບໍານົມຟີສູຮາ ແລະ ຮ້ອງຮ່ວມມືນຍ່າງເສັມອກາຄເທົ່າເຖິ່ນກັບນຸ້ມຄລື່ອນໆ ດັ່ງນະນີ້ ຜູ້ຮ່ວງໄຟ່ໄດ້ຮັບຄວາມເປັນຫຮຣມ ຖົກຈຳກັດສີທີໃນການປະກອບອາຊີພ ສີທີໃນການອຸ່ນຮັກຍໍ່ຫຼືອ ພື້ນຝ່າງວິຕປະເພີ້ ຮວມທີ່ໄຟ່ໄດ້ຮັບການສັນສັນຮະບບເສົ່າງສູກິຈແບບເສົ່າງຈາກຮ້ອງຮ່ວມມືນ ທັງນີ້ ເນື່ອຈາກ ພຣະຮະບໍ່ມູນຟີສູຮາ ພ.ສ. ۲۴۵ ມາຕຣາ ۵ ມາຕຣາ ۲۴ ມາຕຣາ ۲۵ ເປັນບໍານົມຟີສູຮາ ທີ່ຂັດຫຼືແຢັງຕ່ອຮ້ອງຮ່ວມມືນແໜ່ງຮາຍອານາຈັກໄທ ມາຕຣາ ۵ ມາຕຣາ ۵ ມາຕຣາ ۶ ມາຕຣາ ۴۶ ມາຕຣາ ۴۰ ມາຕຣາ ۴۷

มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๗ แต่ตามคำร้องผู้ร้องให้เหตุผลประกอบเนื่องจากความในมาตรา ๕ เป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๐ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๗

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องในเบื้องต้นแล้ว เห็นว่า ศาลแขวงครราชนิจขึ้นตามสำนักงานศาลยุติธรรมส่งคำร้องดังกล่าวตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาวินิจฉัยมีว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๗ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๗ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำฟ้องพนักงานอัยการ มิได้ฟ้องขอให้ศาลแขวงครราชนิจมาลงโทษจำเลย (ผู้ร้อง) ตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ดังนี้ บทบัญญัติในพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ ทั้งสองมาตราดังกล่าว จึงเป็นเรื่องที่โจทก์ไม่ได้ประสงค์ที่จะขอให้ศาลแขวงครราชนิจพิพากษางานโทษจำเลย (ผู้ร้อง) อีกทั้งตามคำร้องไม่ได้กล่าวอ้างว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๕๗ อย่างไร พร้อมทั้งไม่ได้อ้างเหตุผลสนับสนุนโดยชัดแจ้ง จึงไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖ (๓) และ (๔) ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่จำต้องวินิจฉัยในปัญหาข้อนี้

คงมีปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยตามคำร้องว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๐ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๗ หรือไม่

พิจารณาแล้ว ในปัญหาที่ว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๐ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๓ หรือไม่ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ วินิจฉัยไว้แล้วว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๙ และมาตรา ๘๔ และคำวินิจฉัยที่ ๕๒ - ๕๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ วินิจฉัยไว้แล้วว่า
พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาตรา ๘๗

คงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาในจังหวัดฯ พระราชบััญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ขัดหรือ^๑
ແย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๙๗ หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๑๒ คน คือ

๑. นายกรรรมล ทองธรรมชาติ	๒. นายจิระ บุญพจน์สุนทร
๓. นายนพดล เอียงเจริญ	๔. นายผัน จันทรปาน
๕. นายมงคล สารภูนัน	๖. นายศักดิ์ เตชะชาณย์
๗. นายสุธี สุทธิสมบูรณ์	๘. พลตำรวจ สุวรรณ สุวรรณเวช
๙. นายสุวิทย์ ชีรพงษ์	๑๐. นางสาวนนิย์ อัศวโรจน์
๑๑. นายอภัย ขันทดจุลกະ	๑๒. นายอุรัส หวังอ้อมกลาง

วินิจฉัยว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๓๗/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘ วินิจฉัยไว้แล้วว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๙๗

ส่วนต่อไปการศึกษาเรื่องธรรมนิญ ๒ คน กีอ

๑. นายปริชา เนลิมวนิชย์ ๒. นายมานิต วิทยาเต็ม

វិនិច្ឆ័យឱ្យការទូរសព្ទ

โดยผู้ทำการนิจย์เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๘๓ บัญญัติไว้ในหมวด ๕ ว่าด้วยแนวโน้มนายแห่งรัฐชื่นมีมาตรา ๘๙ ในหมวดเดียวกัน บัญญัติว่า “บทบัญญัติในหมวดนี้มีไว้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการตรากฎหมายและการกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน

ในการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาตามมาตรา ๒๑๑ คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดิน ต้องชี้แจงต่อรัฐสภาให้ชัดเจนว่าจะดำเนินการใดเพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวโน้มนโยบาย พื้นฐานแห่งรัฐตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ และต้องจัดทำรายงานแสดงผลการดำเนินการรวมทั้งปัญหา และอุปสรรคเสนอต่อรัฐสภาปีละหนึ่งครั้ง

ຈຶ່ງເສດງວ່າບນໍາຜູ້ໃຫຍ່ໃນໝາຍດີ ເປັນເພື່ອການກຳໜັດແນວໄຂນາຍໃນການບໍລິຫານຮາຊາການແຜ່ນດິນ
ຂອງຮັບປາລເທົ່ານັ້ນ

ຈຶ່ງໄມ່ກ່ອໄຂເຄີຍສິຫຼືພົງຄົງຄົງແກ່ຜູ້ໃດ ບຸກຄດໄດ້ ໄນຈະນຳບນໍາຜູ້ໃຫຍ່ໃນໝາຍດີໄປພົງບັນກັບຮັບປາ
ໂດຍອ້າງວ່າ ບນໍາຜູ້ໃຫຍ່ແກ່ກູ້ໜາຍທີ່ຕ່າງປິດຫຼືອແຢັງຕ່ອງຮັບປານຸ້ມແກ່ຮາຊາຈັກ ໄທຍ
ມາຕຣາ ສະ ໄດ້

ຈຶ່ງວິນິຈົບຍໍໃຫຍກກໍາຮ່ອງ

ນາຍປະຈຸບັນ ເຈລີມວັນທີ

ຕຸລາກາຮາຍຮັບປານຸ້ມ